

Interpellasjonar og spørsmål til fylkestinget 09.- 10.mars 2021

A. MOTTEKNE INTERPELLASJONAR

1. Gunnar Moland (H); om desentralisering i Vestland fylkeskommune

«Interpellasjon om desentralisering i Vestland fylkeskommune

Under koronapandemien har hverdagen for ansatte i det offentlige endret seg mye. Hjemmekontor har blitt vanlig og digitaliseringen har skutt fart. Endringen har vært helt nødvendig av smittevernhensyn, men viser samtidig store muligheter for å desentralisere deler av offentlig forvaltning. Dette gjelder også for Vestland fylkeskommune.

Den nye normalen kan bli tradisjonelle kontormiljø i fylkeshusene, kombinert med mer bruk av hjemmekontor og flere desentraliserte enheter (utekontor) gjerne knyttet opp mot kommuner, næringshager eller andre.

Vestland fylkeskommune må ha en offensiv holdning til å få flere statlige arbeidsplasser til fylket, samtidig må fylkeskommunen være offensiv for å desentralisere egen virksomhet, og utnytte nye muligheter.

Spørsmål:

Vil fylkesordfører ta initiativ til tiltak som fremmer desentralisering av arbeidsplasser i Vestland fylkeskommune?

Forslag til vedtak:

Fylkestinget ber om ei sak med konkrete tiltak for desentralisering av arbeidsplasser i Vestland fylkeskommune.»

Fylkesordføreren gir slikt svar:

Interpellanten peikar på viktige problemstillingar som er aktualisert i kjølvatnet av pandemien. Kombinasjonen av tradisjonelle kontormiljø og heimekontor kan verte ei framtidig arbeidsform.

Fylkesordføreren er samd i at den auka digitaliseringa av samfunnet opnar nye måtar å organisere arbeidslivet på. I denne samanhengen vil fylkesordføreren likevel minne om at Vestland fylkeskommune er ein desentral organisasjon med verksemd i store deler av fylket. Vidaregåande skular, tannklinikkar, vegkontor og kontor plassar av ulikt slag er plassert i dei aller fleste kommunane i Vestland.

Fylkesordføreren reknar med at tilpassing av arbeidslivet til «den nye normalen» i etterkant av pandemien, vil omfatte både privat og offentlig sektor. Fylkesordføreren vil aktivt ta del i dette arbeidet og vil syte for at Vestland fylkeskommune tek i bruk den nye teknologien. Dette gjeld både med sikte på auka desentralisering, som interpellanten peikar på, men og med tanke på endringar av arbeidsmåtar generelt.

I samband med gjennomgang av verkemiddelapparatet har fylkestinget bede om vurdering av utflytting av fylkeskommunale arbeidsplassar. Avdeling for innovasjon og næringsutvikling er i dag lokalisert på 10 ulike stader i fylket. Ytterlegare lokalisering vert vurdert ved vakansar ettersom nye lokaliseringar aukar drifts- og leigekostnader.

Fylkesrådmannen opplyser at ein framover vil vurdere i kva grad det skal leggjast til rette for fleksibel innretting mellom offisiell kontorplass og heimekontor. Nye lokaliseringar, som nemnt ovanfor, vert vurdert ved vakansar. Utviding utover dette vil som nemnt auke administrasjonskostnadane, og nye digitale arbeidsmåtar kan vere framtidige alternativ.

Interpellasjonen tek også opp arbeidet med å få fleire statlege arbeidsplassar til fylket. Fylkesordføreren er samd i at dette er eit viktig arbeid og meiner ein absolutt har ei offensiv haldning til dette. Seinast viser dette i fylkesutvalet sitt møte 18. februar, der det vart vedteke fråsegn om at GIEK må flyttast til Vestland.

I interpellasjonen er det foreslått ei eiga sak der ein ser nærare på dette. Fylkesordføreren viser til verbalpunkt i fylkestinget sitt budsjettvedtak for 2021 om å vurdere utflytting av fylkeskommunale arbeidsplassar og vil tilrå at spørsmåla interpellanten reiser vert vurdert i denne samanhengen. Som kjent er det også starta ein større gjennomgang av organisasjonen, der eit av premissa er å sikre regional balanse. Denne gjennomgangen skal vere slutført innan utgangen av 2021.

I tillegg vil fylkesordføreren sjå det som naturleg at fylkesrådmannen i det vidare arbeidet ser på korleis bruken av heimekontor skal vera på varig basis og legg fram sak om dette til administrasjonsutvalet.

2. Rasmus Laupsa Rasmussen (A); Vestlandsbedriftene må følge regjeringens næringslivsråd i Vest-Sahara

«Vestlandsbedriftene må følge regjeringens næringslivsråd i Vest-Sahara

Da Spania trakk seg ut av kolonien Vest-Sahara i 1975, var det mange som håpte at det saharawiske folket endelig skulle få råderett over sitt eget land. Slik ble det ikke. I strid med folkeretten, invaderte Marokko territoriet, og deler av Vest-Sahara har vært okkupert siden. Gjennom 16 år pågikk det en væpnet konflikt i territoriet, før man i 1991 inngikk en våpenhvile.

Ifølge våpenhvileavtalen skulle det i 1992 gjennomføres en folkeavstemning i Vest-Sahara om territoriets framtidige status. Den folkeavstemningen er enda ikke avholdt. Det saharawiske folkets rettigheter er støttet av mer enn hundre FN-resolusjoner og av en viktig avgjørelse fra Den internasjonale domstolen i Haag. FN og det internasjonale samfunn anerkjenner ikke Marokkos krav på Vest-Sahara

Norske myndigheter fraråder norsk næringsliv fra å engasjere seg i handel, investeringer, naturressursutnyttelse og andre former for næringsvirksomhet i Vest-Sahara «som ikke er i samsvar med saharawienes ønsker, og følgelig kan være i strid med folkeretten.» (Søreide, Stortinget, 17.06.2019, <https://www.stortinget.no/no/Saker-og-publikasjoner/Sporsmal/Skriftlige-sporsmal-og-svar/Skriftlig-sporsmal/?qid=76483>)

Det er tverrpolitisk enighet om denne posisjonen.

Til tross for at det er brudd på både folkeretten og norske myndigheters klare råd, bidrar norsk næringsliv til å finansiere Marokkos okkupasjon av territoriet gjennom sin næringsvirksomhet. Dessverre er næringsliv fra vårt fylke sterkt overrepresentert blant disse selskapene. Et overslag gjort av Støttekomiteen for Vest-Sahara basert på offentlig tilgjengelig informasjon viser at verdien bedrifter fra vårt fylke har høstet ut av Vest-Sahara i samarbeid med marokkanske bedrifter er i overkant av to milliarder kroner siden år 2000.

Til sammenlikning har flyktningene – altså de som eier ressursene, mottatt mellom 3 og 5 millioner kroner årlig i humanitær bistand, nødhjelp, fra Norge. Dette er svært omtrentlige tall, men den humanitære støtten kan fort tilsvare under 2 prosent av verdien de har mistet på grunn av Vestlandsselskapenes samarbeid med okkupanten.

Oljefondets etikkråd, FNs Menneskerettighetsråd og FNs generalsekretær har ved gjentatte anledninger understreket at flyktningene fra Vest-Sahara selv ikke tjener noe på Marokkos folkerettsstridige plyndring av territoriet. EU-domstolen har i fire dommer fra 2016 til 2018 slått fast at det ikke kan inngås handelsavtaler med Vest-Sahara uten at det er gjort etter samtykke fra Vest-Saharas folk. Dette er i tråd med norsk politikk. Felles for selskapene fra Vestland som er involvert i handelen er at ingen av dem har forsøkt å innhente slikt samtykke.

Spørsmål:

Vil fylkesordføreren ytre en åpen forventning til næringslivet i Vestland om at det skal rette seg etter norsk frarådning, og ikke engasjere seg i aktiviteter i territoriet uten først å ha oppnådd samtykke fra Vest-Saharas folk?

Forslag til vedtak:

Fylkestinget i Vestland støtter vurderingen til norske myndigheter, Oljefondets etikkråd, FNs menneskerettighetsråd og ber næringslivet i Vestland om å avstå fra aktiviteter i territoriet som er i strid med ønskene til Vest-Saharas folk

Fylkesordføreren gir slikt svar:

Fylkesordfører vil å gje eit relativt kortfatta svar på interpellasjonen, og understrekar at den er høgst relevant. Men, den ligg kanskje i ytterkant av fylkeskommunen sitt kompetanseområde. Fylkeskommunen har ikkje mynde til å gripa inn i næringslivet sine disposisjonar i området. Men, som folkevald organ kan fylkestinget understreka at me forventar at aktørar heimehøyrande i fylket rettar seg etter både norsk lov og norske til- og frårådingar. Dette prinsippet understreka fylkestinget sist haust ved interpellasjonen om Wizzair. Fylkesordføreren stør forslaget.

3. Terje Kolbotn (R); Ingen fleire å miste på vestlandsvegane!

«INGEN FLEIRE Å MISTE PÅ VESTLANDSVEGANE!

Til fylkesordfører Jon Askeland.

Forrige helg skjedde det nok ei tragisk dødsulukke på Vestlandsvegane – denne gongen på fylkesveg 57 mellom Lindås og Mongstad i Alver kommune. Dette var den 6. dødsulukka på denne farlege strekninga. I perioden 2006 -2015 var det registrert 27 trafikkulukker på denne strekninga, med 38 personskader, herunder 6 hardt skadde i fylgje planavdelinga i fylket. Vegen er smal, uoversiktleg, med lite lys, og gåande og syklande må nytte vegbanen. Slik er diverre tilstanden for altfor mange av fylkesvegane og riksvegane i fylket – og altfor lite eller ingenting blir gjort på grunn av manglande finansiering. Vestland fylkeskommune har utarbeidd eit forslag til reguleringsplan for Fv 57 i samarbeid med kommunen. Denne er no ute på 2. gangs høyring, med forslag om gang- og sykkelveg og sikre

kryssløysingar. Etter slutthandsaming av reguleringsplanen om kort tid er det likevel uvisst om noe blir gjort dei næraste åra - på grunn av manglande finansiering. Kommunen har tidlegare tatt initiativ til å omklassifisere trafikkerte og farlege strekninga – den farlegaste i Lindås – frå fylkesveg til riksveg, utan resultat til no.

På denne bakgrunn vil eg be fylkesordføraren om å svare på fylgjande spørsmål:

1. Er fylkesordføraren samd i at trafikkisikring – inkludert gang- og sykkelveg – langs fylkesveg 57 mellom Lindås og Mongstad er overmodent for gjennomføring?
2. Støttar fylkesordføraren kravet om at fylkesveg 57 blir omklassifisert til riksveg og blir sikra ei snarleg finansiering – og korleis vil fylkesordføraren i so fall fylgje dette opp?
3. Vil fylkesordføraren ta initiativ til å utforme ein felles strategi i Vestland fylkesting for å løfte fram ras- og trafikkisikring i Vestland fylke som ei hovudsak i god tid før Stortinget skal handsame Nasjonal Transportplan (NTP) våren 2021?

FORSLAG TIL VEDTAK:

1. Vestland fylkesting ber fylkesrådmannen ta initiativ til å leggje fram ei sak om omklassifisering av Fv 57 frå fylkesveg til riksveg, med forslag til finansieringsalternativ når reguleringsplanen som no er ute på høyring, er vedtatt.
2. Vestland fylkesting ber fylkesrådmannen leggje fram ei melding med oversikt over alle trafikkulukker (herunder dødsulukker) på alle fylkes- og riksvegane i fylket frå 2000 til i dag.
3. Vestland fylkesting i samarbeid med fylkesordføraren og fylkesordføraren, vil løfte trafikk- og rassikring i Vestland fylke som ei felles hovudsak for å få kraftig gjennomslag nasjonalt i samband med handsaminga av NTP i Stortinget våren 2021.»

Fylkesordføraren gir slikt svar:

Spørsmål 1:

Strekninga mellom Lindås og Mongstad er omlag 10,5 km lang. Vegen går gjennom ubygde og spredt utbygde område. Fartsgrensene varierer mellom 60 km/t, 70 km/t og 80 km/t. Det er ikkje gang- og sykkelveg, det er ikkje veglys, men gul midtlinje på heile strekninga. Trafikkmengda er 4 600 køyretøy per døger i sør og 3 600 køyretøy per døger i nord.

I 10-årsperioden 2010-2019 (tal for 2020 er ikkje endelege) er det registrert 19 trafikkulukker med personskade mellom Lindås og Mongstad. Tre personar er drepne, tre er alvorleg skadde og 15 er lett skadde i desse ulukkene. Det er ikkje registrert fotgjengarulykker i perioden. Den dominerande ulykkestypen for strekninga er utforkøyringar.

Fylkesordføraren er einig i at det er trong for å utbetre denne vegstrekninga. Reguleringsplan for samanhengande gang- og sykkelveg og vegutbetring ligg no ute til 2. gongs høyring. Ved bygging i tråd med denne planen vil strekninga mellom Lindås og Mongstad bli sikrare for både dei køyrande, og ikkje minst for mjuke trafikantar. Finansiering er ikkje på plass, og tiltaket må vurderast opp mot andre viktige utbetringar av fylkesvegnettet.

Fylkesveg 57 mellom Knarvik og Mongstad er ein viktig transportveg i Vestland fylke. Det er ikkje berre mellom Lindås og Mongstad at det er trong for trafikkisikringstiltak. Lenger sør, der trafikken er enda høgare, er det også delstrekningar som mellom anna manglar gang- og sykkelveg og veglys. I trafikkisikringsbudsjettet for 2021 er det løyvd midlar til å belyse strekninga straks sør for Hundvintunnelen. Dette er eit område med vegkryss og busslommer der fotgjengarar kryssar vegen. Det er fleire slike stadar på fv. 57 sør for Lindås.

Spørsmål 2:

Etter § 3, 2. ledd i veglova kan departementet ta opp fylkesveg, kommunal veg eller privat veg som riksveg, etter uttale frå fylkeskommunen. Eit av kriteria for å kunne omklassifisere ein fylkesveg til riksveg er at vegen går til nasjonale knutepunkt, under dette større vegar med sterke næringsinteresser.

Fv. 57 blei i samband med forvaltningsreforma i 2010 nedklassifisert frå riksveg til fylkesveg. Det stemmer at det i etterkant har blitt drøfta at vegen burde blitt tatt opp igjen til riksveg på bakgrunn av sin status som ein viktig overordna fylkesveg. Som del av arbeidet med Nasjonal transportplan 2018-2029 vart det vurdert å overføre ein del fylkesvegar på landsbasis til riksvegar. I Hordaland vart to vegar vurderte ut i frå kriteriet om vegar med sterke næringsinteresser; fv. 561 Kolltveit - Sture i Øygarden kommune og fv. 57 Knarvik - Mongstad. Ettersom ein då var midt i prosessen med å førebu regionreforma, meinte fylkestinga både i Sogn og Fjordane og Hordaland i desember 2015 at det ikkje var ønskeleg å endre eigarskapen til vegnettet på det tidspunktet. Fylkesutvalet i Hordaland peikte m.a. på at behovet for å auke satsinga på «større vegar med sterke næringsinteresser» vil kunne ivareta ved at dei statlege rammeoverføringane til fylkeskommunane vert ytterlegare styrka. Vidare uttala Hordaland fylkeskommune at det er vanskeleg å sjå at endring i eigarskapet på riks- og fylkesvegnettet i seg sjølv vil bidra til auka satsing på enkelte vegstrekningar.

For tida pågår det ingen prosessar med overføring av fylkesvegar til riksvegar, slik at eg finn ikkje det naturleg å ta opp ein sak om omklassifisering av fv. 57 Knarvik-Mongstad til riksveg no. Eg legg også vekt på at det er store behov på riksvegnettet, og det er ikkje nødvendigvis grunn til å tru at fv. 57 vil bli høgare prioritert om den blir riksveg.

Vestland fylkesting vedtok ikkje omklassifisering av FV 57 i innspellet til NTP, slik at det derfor må påreknast ein fireårs horisont før spørsmålet kan handsamast på nytt.

Spørsmål 3:

Vestland fylkesting handsama 12. mai 2020 i PS 24/2020 innspel til Nasjonal transportplan. Fylkestinget uttala mellom anna at «...liv og helse må prioriterast først, og at transportnettet vårt må vere trygt, framkomeleg og bidra til balansert utvikling i heile fylket.» Vidare uttala fylkestinget at «Fylkesvegane må vere trygge og framkommelege og sikrast mot ras og flaum. Fylkestinget viser til, og støttar, Nasjonal rassikringsgruppe sitt krav om å utbetre alle punkt med skredfaktor høg og middels.»

I den dialogen eg har hatt med sentrale styresmakter, har eg lagt særleg stor vekt på å fremje dette. Eg oppfattar det slik at heile fylkestinget er einige om dette og jobbar for trafikktryggleik og skredsikring. Dette vil framleis vere vårt budskap fram mot vedtak av NTP i juni i Stortinget.

Fylkesordførar kan opplysa om at det vert arbeidd med eit kunnskapsgrunnlag for skredsikring som underlag for RTP.

4. Marthe Hammer (SV); Landstrøm til oljeutvinning er eit blindspor i klimakampen!

«Landstrøm til oljeutvinning er eit blindspor i klimakampen!

Klimagassutsleppa frå petroleumsaktivitetar på norsk sokkel har auka med 78 % dei siste tretti åra, og står i dag for 28 % av Noregs totale klimagassutslepp. Gassturbinar brukt til kraftproduksjon på plattformane og fakling står for ein vesentleg del av dei samla CO₂-utsleppa frå sokkelen. For at Noreg skal klare sine forplikingar i Parisavtalen og kutte innanlandske utslepp, er det vesentleg å redusere desse utsleppa.

Equinor skal nå bruke 50 milliardar på å elektrifisere norsk sokkel. Dette vil redusere selskapets utgifter til betaling av framtidig CO₂-avgift, og det er med å bygge omdømme til Equinor som eit

«grønt» selskap. Samtidig må vi vere ærlege på at dei store investeringane og infrastrukturen som elektrifisering etter all sannsynlighet vil bidra til å forlenge oljealderen.

Vi bør også bekymre oss for kor krafta til elektrifisering skal komme frå. I notat om elektrifisering til hovudutval for næring 17.2.21 står det at «*Det er planar om nytt forbruk på totalt 2800 MW Bergensregionen. (...)1/3 gjeld vidare elektrifisering av sokkelen*». Elektrifisering av sokkelen er derfor ein vesentleg drivar for energi, og slik det er per no så er det lagt opp til at straumen skal komme frå land. Det er grunn til å frykte at det vil føre til et større press på å bygge ut meir vindkraft og fleire vassdrag, og det er stor grunn til å forvente at nye kraftledningar vil medføre nye masteaksjonar viss desse vert lagt i verdifulle kyst- og fjellområde. Samtidig vil energi som kunne blitt brukt til å elektrifisere og bygge ut landbasert grøn industri, bli brukt i fossilbransjen i staden. Dette er sløsing med rein energi.

I «Tilleggsinnspel frå Vestland til stortingsmelding om verdiskaping frå norske energiressursar» i fylkesutvalet 2.3.21 beskriv situasjonen godt: «*Kraftsituasjonen i Bergensområdet er så anstrengt at det er helt naudsynt med spesiell innsats for å få nettiltaka i Bergensområdet raskare på plass. Skal Vestland og Noreg koma sigrende ut av det grønne skiftet på ein måte som gagnar både klima, økonomi og levekår er det avgjerande at ekstraordinære tiltak gjennomførast. Me er i det grønne skiftet no, næringslivet ser etter aktuelle lokasjonar. Har me ikkje straum til det grønne skiftet no, er vi heller ikkje med etter 2025, då har industrien etablert seg andre stader enn Vestland.*»

Det er forbrenninga av olje og gass eksportert frå Norge, og ikkje sjølve produksjonen, som står for dei største utslippene. Klimagevinsten av elektrifisering er tilnærma null – kanskje til og med negativ viss det betyr færre grønne omstillingstiltak på land fordi dei store pengane vert brukt til å holde liv i petroleumsbransjen, og fordi all den rene krafta vert brukt til elektrifisering av sokkelen og ikkje til oppbygging av fornybar næring. Det har vi verken råd eller tid til! Saka i næringsutvalet skriv at det er behov for ekstraordinære tiltak, raskt.

Det er eit stort potensial for havvind, men utviklinga går for sakte, dette til tross for at Equinor har fått over ein milliard i støtte frå ENOVA til arbeidet. Ein måte å både kunne elektrifisere sokkelen og samtidig redusere presset på ny fornybar utbygging på land, er å vere tøffare i kravet om at oljenæringa må skaffe straumen sjølv gjennom oppbygging av havvind. Eit slikt pålegg om å skaffe tilsvarande straumforbruk gjennom ny havvindproduksjon, saman med ei kraftig auke i CO₂-avgifta på sokkelen, vil kunne gjere at utviklinga av havvind går raskare, og vi får elektrifisert sokkelen samtidig. I tillegg kan investeringane nyttast etter oljealderen i form av fornybar energiproduksjon.

Spørsmål til fylkesordføraren:

- Notat om elektrifisering gitt til næringsutvalet viser at elektrifisering av sokkelen basert på landstraum er ein svært stor drivar for auka fornybar energi. Meiner fylkesordføraren det er riktig å elektrifisere sokkelen med landstrøm viss dette fører til auka press på meir vindkraftutbygging, nye kraftkablar i verdifull natur og det fortrenge anna fornybar industrisatsing?
- Korleis stiller fylkesordføraren seg til at elektrifisering av sokkelen bør skje gjennom eit pålegg der oljenæringa må skaffe straumen sjølv gjennom oppbygging av offshore havvind, kombinert gjennom kraftig auka CO₂-avgifter på sokkelen?

Framlegg til vedtak:

Fylkestinget i Vestland meiner elektrifisering av sokkelen basert på landstraum er feil veg å gå fordi det vil føre til auka press vindkraftutbygging, nye kraftkablar i verdifull natur og det kan fortrenge anna fornybar industrisatsing. Fylkestinget meiner at elektrifisering av sokkelen må skje gjennom ei kraftig auke i CO₂-avgifter på sokkelen, kombinert med eit pålegg om at oljenæringa må skaffe straumen sjølv gjennom

oppbygging av offshore havvind. Berre slik kan ein forsvare å nytte så mange milliardar på dette da det kan bidra til ny næring og ny kraftproduksjon.»

Fylkesordføraren gir slikt svar:

Spørsmål 1:

Eg tolkar tidelegare vedtak og uttalar i Hordaland/Vestland slik at me har valt ei forsiktig linje i spørsmålet, fordi me vil vera eit godt vertsfylke for olje- og gassnæringa, støtta oppunder nasjonale mål for klimagassreduksjon, og ikkje minst sikra grøn omstilling på land.

Vestland fylke er landets største kraftprodusent, med overskot av elektrisk energi, men særleg i Bergensregionen har me av historiske grunnar underdimensjonert nettkapasitet mellom indre og ytre del. Sima-Samnangerlinja skulle bøta på dette «til evig tid», men slik er ikkje situasjonen blitt få år etter.

Det stiller Vestland i ein krevjande situasjon at sokkelen vert elektrifisert viss dette gjer at utviklinga på land stoggar opp. Dette er ikkje ein motstand mot elektrifisering av sokkelen generelt. Likevel, i eit samfunnsperspektiv, er det vanskeleg for regionen vår viss elektrifiseringa av sokkelen skal gå utover grøn omstilling på land.

Fylkeskommunen har gjennom fleire vedtak i fylkesutvalet og hovudutvalet for næring vore klare på at nettkapasiteten i fylket ikkje er tilstrekkeleg god nok, og at vi må gjere noko med dette får å få til ønskja utvikling. Ein av utfordringane for kapasiteten er planlagt elektrifisering av sokkelen. Dette har kome tydeleg fram i saksutgreiingane. Kanskje den saka som ligg tettast opp mot denne problemstillinga er konsesjonssøknaden om kraft til Nordsjøen med kabel frå Kollsnes som no ligg hjå OED.

Hordaland fylkeskommune ga fyrst innspel til konsesjonssøknaden for denne kabelen 10.10.2019. Utalen sa mellom anna at «tilstrekkeleg nettkapasitet er avgjørende for ambisjonane om verdiskaping og utvikling i regionen» og «Å erstatte fossile kraftkilder med strøm fra norsk vannkraft er en god utvikling, men det er viktig at det ikke går på bekostning av etablering av ny næringsutvikling». NVE tilrådde godkjenning av konsesjonssøknaden.

20.05.20 bad OED om merknadar til NVE si innstilling om å tilrå kraft frå land til Troll B og C, Oseberg Sør og Oseberg Feltsenter i Nordsjøen. Her uttala fylkeskommunen seg administrativt og lente seg på tidlegare vedtak. Fylkeskommunen var heilt tydelege på at elektrifisering av sokkelen ikkje måtte gå ut over andre deler av det grønne skiftet. Vi skreiv der at «Noreg skyt seg sjølv i foten ved å ofra grøn næringsutvikling i Vestland for å få ned klimagassutslepp». Per i dag har ikkje OED avgjort denne saka, sjølv om dei har sitte med den lenge og andre saker har kome og gått. Dette kan tyde på at regjeringa tek bekymringane våre på alvor. Regjeringa bør ikkje gje konsesjonar som hindrar grøn næringsutvikling i fastlandsindustrien.

Etter endringar i regelverket for konsesjonsprosessen for vindkraft er det no ikkje mogeleg å få konsesjon utan at dette er lokalt ankra. Dette gjer at det ikkje er aktuelt at elektrifisering pressar fram vindkraftutbygging der dette ikkje er ønskja utvikling på dei aktuelle lokalitetane. Vi er heilt klare på at uønskt vindkraft på land ikkje er ei aktuell løysing på elkraftutfordringane i fylket.

Når det gjeld nye kraftsamband vedtok akkurat (02.03.2021) fylkesutvalet følgjande: «7. Statnett må velja traséalternativ til Kollsnes som gjev minst mogeleg potensial for konflikt, t.d. lang sjøkabeltrasé.» minst mogeleg potensial for konflikt gjeld ikkje berre ev. folkemotstand, men òg konflikt med naturverdiar og biologisk mangfald. Fylkesutvalet vedtok òg 19.01.2021 samrøystes følgjande i fråsegn til KVVU-en for Bergen og omland: «3. Vestland fylkeskommune meiner sjøkabelalternativ ikkje har vore grundig nok undersøkt. Vi ber om ei utgreiing av konsept med sjøkabel på heile eller deler av strekningane...». Eg og resten av fylkeskommunen er tydelege på at utviklinga i fylket skal skje i tråd med FN sine berekraftsmål og måla i planen for innovasjon og næringsutvikling som no er på høyring, klima og miljø som premiss for samfunnsutvikling.

Det er tydeleg kommunisert frå oss, Statnett, NVE og OED i ulike samanhengar dei siste åra at betre prosessar skal utelukka nye særskilte konfliktfylte «monsternastdebattar».

Spørsmål 2:

Elektrifisering av sokkelen utan negative konsekvensar for grøn omstilling og utvikling på land er sjølvstendig å prioritere. Aller best hadde det vore med ei elektrifisering som, i alle fall på sikt, kunne bidrege til utviklinga på land. Her kan ein sjølvstendig tenkja seg at havvind på sokkelen kunne sendt rein elkraft til land når produksjonen i Nordsjøen minkar.

Eg er usikker på om det er riktig å låse seg til ei løysing her. Havvind er sjølvstendig noko vi ønskjer. Dette vedtok vi i fylkesutvalet 10.12.20 i fråsegn til stortingsmelding om langsiktig verdiskaping frå norske energiressursar. Men, det finst òg andre teknologiar som bør undersøkjast. Truleg kan desse komplimentere havvind i eit produksjonssystem på sokkelen. Det er aktørar i fylket som driv med teknologiar som kan vere aktuelle for elektrifiseringa som ikkje må utelukkast her.

CO2 avgiftene må auka kraftig. Dette vil utvilsamt pressa fram nye løysingar som hindre fossile utslepp. Det er litt skummelt å stå her og sei akkurat kva desse løysingane er no. Bølgjekraft, solkraft, brenselceller, turbinar med karbonfangst, mv. er alle ting som kan bidra til elektrifiseringa.

Det er vanskeleg for meg å vere trygg på konsekvensane av eit for konkret pålegg, men å vere tydeleg på kva me vil er på sin plass.

5. Jeanette Syversen (R); 6 timars normalarbeidsdag er likestilling i praksis!

«6 timars normalarbeidsdag er likestilling i praksis!»

Fordelene med 6-timarsdagen er mange. Mange av dei som allereie jobbar deltid, og som ikkje får høgare stilling eller som av ulike årsaker ikkje kan arbeide meir, vil få moglegheit til full lønn. Dette vil gi svært mange eit betre grunnlag for økonomisk sjølvstendig og skape eit meir inkluderande arbeidsliv. **Tida er inne** for å løfte kravet om arbeidstidsreduksjon og seks-timars-dagen, fordi at ved å dele på arbeidet, vil fleire kunne delta i arbeidslivet og leve fullverdige liv med det, over fleire år.

Måndagen før dette fylkestinget var **kvinnedagen: 8. mars**. I lys av Covid-19 pandemien, er kvinnerørslas krav om 6-timers normalarbeidsdag meir aktuelt en nokon gong! Det er i yrka kor kvinner er overrepresenterte at arbeidsmengda er langt større enn løna. **Applausen** for den intense innsatsen som er gjort av **frontlinje-fagarbeidarane**, er ikkje mykje verdt om den ikkje blir følgd opp av konkrete tiltak som kan betre arbeidsforholda. 6-timars normalarbeidstid er eit slikt tiltak.

For hjelpepleiaren, omsorgsarbeidaren, reinhaldsarbeidaren og andre lågtlønns-yrker, vil redusert normalarbeidsdag, med full lønnskompensasjon, bety betre helse og **meir tid til å leve**. Det er menneske i typisk slitaryrke som oftast er utsett for belastningslidingar og slitasjeskader, noko som fører til at ein ikkje klarar å opparbeide seg ein anstendig pensjon, når ein ikkje klarar å stå lenge nok i jobb, slik pensjonsreforma legg opp til. Det er dessutan i typiske slitaryrke at mange vert heilt eller delvis uføre, før ein når 62 år. Vi veit mykje om dei **positive verknadene 6-timars normalarbeidsdag** har hatt for arbeidarane ved **Tine Heimdal**, som i over 12 år med 6-timars arbeidsdag kunne vise til auka produktivitet, betre helse, trivsel og auka livskvalitet for dei tilsette. Ein vinn-vinn situasjon for arbeidsgjevar, tilsette og staten.

Raudt fremja i Desembertinget 2020 eit verbalframlegg for utreiing av eit prøveprosjekt der 6-timarsdagen blir forsøkt, **innan fylkeskommunens reinhald, på ein utvalt skule**. Vi sette av 6 millionar i vårt alternative budsjett til det formålet. Vi vil at fylkeskommunen skal gå fremst i utviklinga **som ein open og modig arbeidsgjevar**. Vi vil med denne interpellasjonen invitere fylkestinget med på å stille seg bak intensjonen i det verbalforslaget.

Eit krav om meir fritid gjennom ein kortare normalarbeidsdag, har vore eit samlande krav for kvinnerørsla i **Arbeiderpartiet** og jamvel for kvinnene i **Høgre** heilt sidan 80-talet då kvinnene for

alvor gjorde inntog i det norske arbeidslivet. Å dele meir på arbeidet, både profesjonelt og i heimen, er *framtidens likestillingspolitikk*

Spørsmål:

1. Er fylkesordførar samd med Raudt i at Vestland fylkeskommune skal ta ei ledande rolle som arbeidsgjevar i likestillingspolitikken, og ser Fylkesordførar potensialet og fordelane som ligg i 6-timars normalarbeidsdag for tilsette i slitar-yrka og samfunnet elles?
2. Er fylkesordførar samd i at fagarbeidarar innan lavt løns yrker som til dømes reinhald, fortener meir enn applaus for innsatsen dei har gjort under heile pandemisituasjonen?
3. Vil fylkesordføraren ta initiativ til å framheve Vestland fylkeskommune som ein open og modig arbeidsgjevar, på vegne av tilsette i reinhaldsseksjonen, ved å løfte fram 6-timars normalarbeidsdag som eit tiltak for å fremje med bestemming på arbeidsplassen og helsefremjande arbeidsmiljø?

Forslag til vedtak:

Vestland fylkesting stiller seg positiv til eit pilotprosjekt for 6-timars arbeidsdag med full lønnskompensasjon i Vestland fylkeskommune, både i nord og sør-delen. Fylkestinget ber om at administrasjonen går i dialog med fagforeningane og vernetenesta, for å velje aktuelle reinhaldsavdelingar, greie ut kostnader og potensielle innsparingar ved til dømes redusert sjukefråvær. Det vert sett ned eit partssamansett utval som skal arbeide fram ein modell for eit pionerprosjekt for 6-timars normalarbeidsdag, for reinhaldsarbeidarar ved ein utvalt skule i nord og ein i sør-delen av fylket. Pionerprosjektet skal presenterast for det første fylkestinget våren 2022, med sikte på oppstart innan 2023, og skal evaluerast etter eit år.»

Fylkesordføraren gir slikt svar:

Spørsmål 1:

Som arbeidsgjevar er Vestland fylkeskommune oppteken av likestilling og ikkje-diskriminering. Dette kjem til uttrykk på fleire område som rekruttering, lønspolitikk, deltid/heiltid, kompetanseutvikling, kjønnslikestilling m.v. Fylkeskommunen er plikta etter likestillings- og diskrimineringslova å årleg rapportere om likestillingsarbeidet.

Når det gjeld 6-timars normalarbeidsdag for slitar-yrka så viser fylkesordførar til at dette har vore prøvd ut både i offentleg og privat sektor. Forsking har vist at forsøk med 6-timars dag ikkje har gitt dei resultata ein hadde ønska og dei fleste forsøksprosjekta er lagt ned. Det er ikkje påvist ein sikker samanheng mellom 6-timars dag og sjukefråvær og/eller medisinsk helse. Tilsette har vore nøgde med ordninga og har fått eit betre sosialt liv, men resultata totalt sett i høve til effektmål har ikkje vore gode nok. Dessutan kan ordninga med 6-timars dag vere kostnadskevjangande for arbeidsgjevar.

Fylkesordførar er positiv til å sjå på ordningar som kan lette arbeidssituasjonen for dei som jobbar i tunge yrke, men meiner at 6-timars dag ikkje er rette verkemiddelet.

Spørsmål 2:

I samband med pandemisituasjonen har det nasjonalt vore retta spesiell merksemd mot dei yrkesgrupper som har stått i frontlinja under koronaen. Dette gjeld særskild helsepersonell, men og andre viktige stillingsgrupper som lærarar, butikktilsette, reinhaldarar m.fl. Som kjent var det eit magert lønsoppgjjer i offentleg sektor i 2020 der ingen yrkesgrupper vart forfordelt, naturleg nok.

Fylkesordførar har ikkje problem med å sjå at fleire stillingsgrupper i fylkeskommunen har gjort ein stor innsats i den krisesituasjonen vi har vore i, utan å framheve einskildgrupper. Det vil sjølvstundt vere ein krevjande balanse å hensynte ei yrkesgruppe framfor andre i ein økonomisk vanskeleg situasjon.

Spørsmål 3:

Verdigrunnlaget til Vestland fylkeskommune er kompetent, open og modig. Så langt det let seg gjere er desse verdiane styrande for den verksemda som fylkeskommunen står for og utøver.

Reinhaldsgruppa i VLFK har eit relativt høgt sjukefråvær (ca 11%). Dette kan gå ut over både produktivitet og arbeidspress i gruppa. Som eit langsiktig arbeid vert det jobba aktivt for å gjere arbeidsprosessane enklare og lettare for reinhaldarane. Mellom anna har ein dei siste åra auka delen maskinvask vesentleg og har starta uttesting av robotvask for å lette reinhaldsarbeidet. Fylkeskommunen vonar å sjå effekten av desse tiltaka på sjukefråværet på sikt.

Fylkesordførar vil vere tilbakehalden med å løfte fram 6-timars normalarbeidsdag for reinhaldarane som eit tiltak for helsefremjande arbeidsmiljø og medråderett på arbeidsplassen. Fylkesordførar er likevel positiv til at det vert arbeidd vidare med å finne gode ordningar for reinhaldarane som gir auka trivnad, betre arbeidsmiljø, redusert sjukefråvær og positiv helseeffekt. Eit grep i den samanheng er utgreiing av vikarpool i eigenregi for eigedom og opplæring som òg vil omfatta reinhaldarane jf. verbalpunkt i budsjettvedtaket for 2021.

Avslutningsvis vil eg peika på at interpellasjonen prinsipielt er ei nasjonal sak, som partane i arbeidslivet sentralt må drøfta og avgjera. Fylkeskommunen rettar seg etter nasjonalt vedteken politikk.

B. MOTTEKNE SPØRSMÅL

1. Mark Taylor (MDG); om eit regionalt jordvernmål for Vestland

«Spørsmål om eit regionalt jordvernmål for Vestland

Samarbeidsplattforma til posisjonspartia seier at «Me skal sikre eit sterkt jordvern».

Ein måte å bidra til eit sterkt jordvern vil vere at fylkestinget vedtek eit regionalt jordvernmål på maksimal omdisponering av matjord per år i fylket.

Dette har andre fylkeskommunar gjort. Møre og Romsdal fylkeskommune har vedtatt eit regionalt jordvernmål på maksimal omdisponering av 200 dekar med dyrka mark per år, ut ifrå det nasjonale jordvernmålet på 4000 dekar og tilgjengelig dyrka mark i fylket.

I følgje SSB hadde Møre og Romsdal 418 249 dekar fulldyrka jord i 2020 og Vestland berre litt meir, 425 621 dekar. Utifrå dette bør eit regionalt jordvernmål for Vestland vere ca. 210 dekar. SSB opplyser at i 2019 vart 530 dekar dyrka jord omdisponert til andre føremål enn landbruk i Vestland fylke (299 i Hordaland pluss 231 i Sogn og Fjordane). Det er to og eit halv gonger meir enn målet fylket bør ha.

Utviklingsplan for Vestland seier at FN sine berekraftsmål er «overordna og førande for samfunnsutviklinga i Vestland». Dei inkluderer berekraftsmål 2 «å fremje berekraftig landbruk». Eit berekraftig landbruk vil sikre eit berekraftig bruk av og vern om landbruket sitt areal og ressursgrunnlag.

Vestland fylkesting bør difor talfesta og vedta eit regionalt jordvernmål som eit bidrag til å sikre eit sterkt jordvern, i tråd med Utviklingsplanen sitt mål om å «sikre ressursgrunnlaget for framtida».

Og eit mål må følgjast opp med konkrete tiltak. Saman med kommunane, må fylkeskommunen i større grad sikre viktige jordbruksområde, avgrense årleg omdisponering av dyrka jord, vurdere alternative utbyggingsområde, synleggjere viktige jordbruksområde i arealplanar og bidra aktivt til å definere kjerneområde for landbruk med vekstgrenser mellom tettstadar og jordbruksareal.

Spørsmål:

Vil fylkesordføreren bestille ei sak med utgreiing av eit talfesta regionalt jordvernmål for Vestland, samt forslag til tiltak for å oppnå målet snarleg?»

Fylkesordføreren gir slikt svar:

Matjorda er danna gjennom prosessar som har gått føre seg sidan siste istid (10-12 000 år sidan), og matjord og jordbruksareal er i praksis ein ikkje-fornybar ressurs. Vern av matjord og jordbruksareal inngår i FN sine berekraftsmål. Jordvernmål for Vestland bør vere kopla til ein regional plan for å sikre at måla er godt forankra.

Høyringsutkast Regional plan for Innovasjon og næringsutvikling peiker på at landbruk er ei plasskrevjande næringa er landbruket og at den nasjonale jordvernstrategien set mål for kor mykje landbruksjord som kan omdisponerast per år. Regional plan for innovasjon og næringsutvikling ser jordvernstrategien som ein sentral indikator for jordvern. Høyringsutkast Regional plan for Innovasjon og næringsutvikling seier vidare at det regionalt vert kartlagt viktige areal for næring og viktige område som ikkje skal byggast ut, samtidig som at det vert tatt omsyn til jordvern / vern av landbruksareal.

Regional plan for areal-, natur- og kulturminneressursar skal sikre langsiktig og målretta arealforvaltning for å bevare mangfaldet i natur, landskap og kulturmiljø i Vestland fylke. Ein regional plan for arealforvaltning vil bidra til å god kunnskap og effektivitet i planlegginga, styrke gjennomføringa og bidra til heilskaplege val i arealpolitikken. Regional plan for areal-, natur- og kulturminneressursar skal ikkje startast opp før i neste planperiode, men kunnskapsgrunnlaget skal utarbeidast i denne planperioden.

Arbeidet med utgreiing av eit talfesta regionalt jordvernmål bør ikkje fremmast i eiga sak, men heller bli knytt til utarbeiding av kunnskapsgrunnlaget for Regional plan for areal-, natur- og kulturminneressursar.

I tillegg vert temaet drøfta i samband med regional plan for Innovasjon og næringsutvikling som no er ute til offentleg høyring, samt gjennom utarbeidinga av handlingsprogram for regional plan for innovasjon og næringsutvikling.

2. Knut Inge Andersen (FNB); om Fv 609 Heilevang i kommunane Askvoll og Sunnfjord

«Heilevang på FV609 er ein svært rasutsett stad, der det dei siste vekene har vore registrert mange rasepisodar og vegstengingar.

Kan fylkesordføreren gje ei orientering mht politisk og teknisk framdrift rundt FV609/Heilevang og tunnelprosjektet, ikkje minst i lys av dei mange rasa og stengingane på staden den seinare tid?»

Fylkesordføreren gir slikt svar:

Prosjektet er i planfasen, og denne prosessen er komen langt. Målsetninga er at forslaget til reguleringsplan kjem på høyring seinsommar 2021. Fleire alternative veglinjer er vurderte. Dette gjeld spesielt veglinje inn mot påhogg mot aust. Det er pr i dag ikkje sett av investeringsmidlar for prosjektet i økonomiplanen for perioden 2021-2024.

Det pågår også eit større arbeid med oppdatering av kunnskapsgrunnlag for Regional transportplan for Vestland. Første utgåve av Regional transportplan Vestland 2022-2033, med foreløpig handlingsprogram, er planlagt å sende på høyring i juni 2021 med høyringsfrist i september. Ny Regional transportplan for Vestland skal vedtakast i fylkestinget i desember 2021.

3. Åsmund Berthelsen (SV); om mineralråd og berekraftig mineralutvinning

«Eg har tidlegare teke opp spørsmål kring mineralråd og arbeidet med mineralutvinning i Vestland fylke i to interpellasjonar, ein i desember 2019 og ein i mars 2020.

I fylkesordføraren sitt svar på interpellasjonen i mars vart det lova ei sak i løpet av 2020 « som mellom anna vil vurdere rådet sin funksjon og organisering» I svaret vart det vidare slege fast at mineralrådet ikkje hadde status som eit folkevald organ i Vestland fylkeskommune sjølv om det i vedtektene for rådet heiter at det er oppretta som «fast utval oppretta i medhald av kommunelova». Eg peika i ein av interpellasjonane på at eg meinte at rådet var oppretta i strid med kommunelova.

Planen var at ei sak om deltaking i mineralråd skulle opp på dette fylkestinget. Saka sto på saklista til Hovudutal for næring 17.2. i år, men vart trekt for å få ei juridisk vurdering.

Eg vil gjerne vite kvifor det ikkje var gjort ei juridisk vurdering før saka vart lagt fram for hovudutvalet? Og kva meiner fylkesordføraren om at det ikkje er lagt fram saker som lova, og at det har teke lang tid å få svar på spørsmålet om mineralrådet er lovleg valt og organisert?

Fylkeskommunen har gjennom Utviklingsplanen for Vestland store ambisjonar på miljø. Og i Handlingsprogram for innovasjon og næringsutvikling i Vestland 2020 heiter det: «Med si deltaking i mineralrådet vil Fylkeskommunen jobbe for at mineralnæringa ikkje fører til forverring av miljøtilstanden i vassførekomstar eller fører til ei negativ utvikling for andre næringar som fiskeri, akvakultur og reiseliv.»

Eg vil gjerne vite kva mineralrådet og Fylkeskommunen har gjort for å følgje opp dette og påverke sentrale styresmakter for å hindre forureinande sjødeponi og utslepp av giftige kjemikalier i Førdefjorden?

Og kva meiner fylkesordføraren om at Norge no snart er det einaste landet i verda som tilet å dumpe gruveslam i sjøen?»

Fylkesordføraren gir slikt svar:

Spørsmål 1:

Det vart gjort ei lettare vurdering kring formelle tilhøve i samband med utforming av fylkesordføraren sitt svar på interpellasjonen frå Berthelsen i mars 2020. Det er vist til svaret der i saka til hovudutvalet 17.02.21, og gjort vurderingar ut frå det.

Saka om mineralråd vart trekt frå saklista i møtet i hovudutvalet 17.02.21 (PS 19/21). I saksprotokollen frå møtet står det: «Det vart samrøystes vedteke at saka vert utsett». Grunnen til at saka vart trekt var at det dagen før møtet kom innspel til fylkesrådmannen frå utvalsmedlem Sæhle (SV). I innspelet står det blant anna:

«Som det går fram av saksutredningen ble det i fylkestinget stilt spørsmål om opprettelsen av mineralrådet var i samsvar med reglene i kommuneloven. I saksutredningen er ikke dette svart ut. Derfor vil jeg be om at fylkesrådmannen legger fram en juridisk vurdering før behandlingen av PS 19/21 i hovudutvalget for næring 17.2.2021».

I og med at spørsmålet frå SV kom så seint var det ikkje tid til noko ny juridisk vurdering. Hovudutvalet for næring valde som nemnt å utsette saka. Saka må då leggjast fram for hovudutvalet på nytt, med ei ny vurdering av dei juridiske tilhøva. Endeleg behandling av saka vert då på fylkestinget i juni.

Spørsmål 2:

I svaret på interpellasjonen i mars 2020 står det: «Det er til utarbeiding ei sak i løpet av 2020, ...». Det vart dessverre ikkje lagt fram noko sak i løpet av 2020, men det vart lagt fram ei omfemnande sak til

hovudutval for næring sitt møte 17.februar 2021, med tanke på behandling i fylkestinget i mars. Denne saka vart som kjent sendt attende til administrasjonen, jf spørsmål frå SV.

Spørsmål 3:

Fylkeskommunen og fylkesordføraren må som alle andre prøve å bidra til gode miljøløysingar, og minst mogeleg gruveslam i sjøen/fjorden. Fylkeskommunen er i ferd med å forme sin innsats også på mineralområdet, og tankar om framtidig innsats vert også delt i den saka som kjem opp i fylkestinget i juni.

4. Natalia Golis (MDG); om gjenbruk/redesign i våre bygg.

«Gjenbruk/ redesign i våre bygg:

Forbruket vårt må ned om vi skal greie å redusere klimagassutslippene. Det gjelder både privat og offentlig forbruk. Kommuner og fylkeskommuner har et stort potensiale i ombruk og redesign av møbler i forbindelse med nybygg og rehabilitering av offentlige bygg.

Ombruk og redesign er et viktig verktøy for å greie å redusere klimagassutslipp og unødvendig avfall og sikre en best mulig ressursutnyttelse. Vestland fylkeskommune har mange nybygg og rehabiliteringer, og her ligger et stort potensiale for å tenke nytt og grønt når bygningene skal innredes.

Ved større satsing på gjenbruk og redesign, vil vi kutte utslipp, minske avfallsmengde og spare penger.

Spørsmål til fylkesordfører:

- 1. Har det blitt kartlagt hvor stor andel av inventar og utstyr som (skal) gjenbrukes ved våre nybygg og rehabiliteringsprosjekter?*
- 2. Er det mulig å utrede potensialet for gjenbruk av materialer generelt og særlig i forbindelse med rehabiliteringsprosjekter, slik at gjenbruk blir hovedregel i alle prosjekter, og stille krav om at en viss minimumsandel av møbler og interiør skal være gjenbruk og redesign?»*

Fylkesordføreren gir slikt svar:

Spørsmål 1:

I nybyggprosjekt der ei einig flyttar frå eit bygg til eit anna, så blir det alltid gjennomført ei grundig vurdering av kva møblar og utstyr som kan brukast opp att i nybygget eller i eit anna fylkeskommunalt bygg. Omfanget av gjenbruk er sjølvstøtt avhengig av kvalitet på eksisterande møblar og utstyr. Det er ikkje kartlagt kor stor del dette utgjer i prosent, men det blir laga oversikter over kva som skal gjenbrukas og kvar det skal gjenbrukas. For rehabiliteringsprosjekt er det normalt størst gjenbruk.

Spørsmål 2:

Gjenbruk av bygningsmaterialar generelt har vist seg å vera krevjande mellom anna fordi myndigheitskrav set avgrensingar. Dette kan vere knytt til tekniske krav som brann, lyd og inneklimate, men også til materialar som ikkje har nødvendig dokumentert kvalitet eller inneheld ulovlege partiklar/komponentar.

Gjenbruk av møblar som har nødvendig kvalitet blir det alt arbeidd systematisk med. Å setje ein minimumsprosent kan også gje mindre gjenbruk der einingane har gjennomgåande god kvalitet på eksisterande møblar og utstyr. Det kan derfor vere meir nyttig å fokusere på ein god prosess som sikrar mest mogleg gjenbruk i alle prosjekt.

Redesign av møblar og kjøp av nye møblar med gjenbrukskomponentar er relativt nytt i marknaden og desse moglegheitene blir følgt opp. I 2020 vart det gjennomført eit pilotprosjektet knytt til sirkulær anskaffing av møblar saman med Universitetet i Bergen og Bergen kommune. Det er søkt Miljødirektoratet om klimasatsmidlar til eit forprosjekt som undersøker klimaeffekten av deling og gjenbruk av møblar mellom dei tre organisasjonane i eit sirkulær økonomi-perspektiv. Svar på søknaden er venta i juni 2021.